

အမရပူရမဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

ကံဉာဏ်ဝီရိယပြည့်စုံမှ

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ၊ အုပ်ရေ ၃၀၀၀၀

အပုံးပန်းချီ ကျော်မင်းမောင်

ဦးကျော်ဦး(မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၉၉၀) ပါရမီစာပေ၊ အမှတ် ၂၃၀၊
၂၉ လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်က ထုတ်ဝေ၍
မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းစာသားကို ဦးအောင်ထက်(၀၈၀၀၃)
အောင်ပါရမီ ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၁၂၇၊ အခန်း ၃၊ ၅၂ လမ်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်က ပုံနှိပ်သည်။

တန်ဖိုး ၂၀၀ ကျပ်

ပါရမီစာပေ

၂၃၀၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကုန် (ဖုန်း ၂၅၃၂၄၆ / ၀၉၇၃၀၁၆၂၉၂)
၂/၄၊ ကမ္ဘာအေးစေတီတော်မုခ်ဦးစောင်းတန်း၊ ရန်ကုန်
ဈေးအရှေ့လမ်း၊ ထားဝယ်

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ	၂၉၄-၃
ကံဉာဏ်ဝိရိယပြည့်စုံမှ - ရန်ကုန်။ ၊	
ပါရမီစာပေ ၊ ၂၀၁၂ ။	
၇၆ - စာ ၊ ၉ စင်တီ x ၁၂ စင်တီ။	
ကံဉာဏ်ဝိရိယပြည့်စုံမှ	

ကံ ဉာဏ် ဝီရိယ ပြည့်စုံမှ

တရားတော်

ကိစ္စတစ်ခုမှာ ကြုံလာလို့ရှိရင် ကိုယ့်စိတ်ကလေး ကိုယ်ပြန် စဉ်းစားလိုက်ပါ။ ဘုရားရှိခိုးနေတာ ဆိုပါတော့၊ ဘုရား အာရုံပြုပြီး ရှိခိုးရတာ ကြက်သီးများ ထလို၊ စိတ်ဟာ သိပ်တက်တက်ကြွကြွရှိတာ ပဲလို့ တစ်ခါတစ်ခါ တွေးတယ်။

နောက်တစ်မျိုး။ မရှိဆင်းရဲတဲ့သူတွေ ကြည့်ပြီးတော့ ကိုယ်က ကရုဏာ ဖြစ်တယ်၊ ငါမစားရရင် ရှိပါစေတော့။ တကတည်း ကျွေး လိုက်တာ သူ့ခများများ မြိန်မြိန်ယှက်ယှက်စားတယ်၊ ဝမ်းသာလိုက် တာ။ စိတ်က ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အဲဒီအခါမှာ စိတ်ထဲမှာ ဓာတ် တစ်မျိုးပါနေတယ်။ အခုနက ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့ သူကလည်း ကြက်သီး ထလောက်အောင် စိတ်ဓာတ်တစ်မျိုး တိုးတက်နေတယ်။ မရှိ ဆင်းရဲ တဲ့သူကို ကျွေးတဲ့သူကလည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ သူတောင်မစားဘဲနဲ့ ကျွေးနေတယ်။ စိတ်ဓာတ်တစ်မျိုးပါနေတယ်။ အဲဒီစိတ်ဓာတ်ဟာ ဒီပြင်စိတ်နဲ့ တူပုံမလား။ ဒါ ကုသိုလ်ဘက်ကို ပြောနေတာနော်။ အကုသိုလ်ဘက်မှာလည်း ဒီလိုပဲရှိတယ်။

စိတ်ဟာ အချိန်ရှိသရွေ့ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာလည်း နားလည် ထားလိုက်နော်။ အိပ်ပျော်ပြီးနေတော့လည်းပဲ စိတ်ဖြစ်နေတယ်။ အိပ်နေတော့ စိတ်တွေမဖြစ်ဘူး မထင်နဲ့။ စိတ်တွေဖြစ်နေတာ။

အဲဒီစိတ်ထဲမှာရော အခုနက စေတနာတို့ ဘာတို့လို မပါဘူးလား၊ ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီစိတ်မှာ လှုံ့ဆော်မှု ထင်ရှားလား၊ မထင်ရှားဘူး။ အဲဒီ စေတနာဟာ ကံမဟုတ်ဘူး။ စေတနာပဲ ခေါ်ရတယ်၊ ကံမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်နဲ့ဘာမှ မလုပ်နိုင်ဘူး။ နှုတ်နဲ့ ဘာမှမပြောနိုင်ဘူး၊ စိတ်နဲ့ ဘာမှ မကြံနိုင်ဘူး။ အဲဒီစေတနာဟာ ကံမခေါ်ရဘူး။

အခု ဘုန်းကြီးရဲ့အသံကိုကြားတဲ့ သောတဝိညာဏ်ဆိုပါတော့ ကြားပြီးနောက် စိတ်ကလေးတွေ တော်တော်ဖြစ်ပြီးတော့မှ ဂရုတစိုက် မှတ်တဲ့စိတ်အစဉ်ကပေါ်လာတယ်။ အဲဒီစိတ်အစဉ်ထဲမှာတော့ စေတနာ ပါတယ်။ ဒီစေတနာဟာ ဘာကို လှုံ့ဆော်သလဲ၊ မှတ်လိုက်တယ်။ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ထဲက မှတ်လိုက်တယ်။ ကြားတုန်းက မမှတ်နိုင်ဘူး၊ ကြားပြီးတော့မှ စိတ်တွေ နည်းနည်းကလေး ခြားပြီးတော့မှ မှတ်တယ်။ မှတ်တဲ့အခါမှာ လှုံ့ဆော်တဲ့ စေတနာတစ်ခု စိတ်တိုင်း စိတ်တိုင်းမှာ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါဘာလဲ။ မနုဿ-စိတ်ဖြင့်၊ ကမ္မ-ကံကို၊ ကရောတိ-ပြု၏။ အဲဒါစိတ်နဲ့ဖြစ်တဲ့ကံ။ လူက ငြိမ်လို့၊ နှုတ်က ဘာမှမလုပ်ဘူး၊ စိတ်နဲ့ ဖြစ်တဲ့ကံ။ ဒီတော့ စက္ခုမျက်စိနဲ့ မြင်တယ်၊ မြတ်စွာဘုရားကို အာရုံပြုလို့ မျက်စိနဲ့ မြင်လိုက်တော့ အဲဒီမြင်တဲ့အချိန် စက္ခုဝိညာဏ် စိတ်ဟာ ဘာမှမစွမ်းဘူး၊ ဘာမှ လှုံ့ဆော်မှု မရှိဘူး။ အဲဒီကနောက်ကို နည်းနည်းကလေး စိတ်အစဉ်ခြားပြီးတော့မှ ဘုရားအာရုံရောက် ပီတိ တွေ ဘာတွေများ ဖြစ်လို့၊ အဲဒီမှာ စေတနာဆိုတဲ့လှုံ့ဆော်မှုတရား ပါလာတယ်။

လှုံ့ဆော်မှုပါမှ ကံဖြစ်သည်

ဘုန်းကြီးက ပရိသတ်ကို ဘာနားလည်စေ လိုသလဲ ဆိုတော့ “ကံဆိုတဲ့ဥစ္စာ စေတနာကိုခေါ်တယ်” လို့ ဘုရားဟောတော်မူတယ်။ အဲဒီ စေတနာဟာ ရိုးရိုးစေတသိက်မျိုးလို သတ္တိညံ့တဲ့ စေတနာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ လှုံ့ဆော်မှုတစ်ခု ပါနေတယ်။ လှုံ့ဆော်မှုတစ်ခုပါလို့

သူ့ကို ‘ကံအမှုသည်’ လို့ နာမည်တပ်တယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ ဘာဥပမာ ပေးသလဲဆိုရင် လူတစ်ယောက်ကို လူတစ်စုက ဝိုင်းနှိပ်စက်ကြတယ်။ နှိပ်စက်တဲ့အခါ ဒီပြင်လူတွေက နည်းနည်းပါးပါး ထိုးလား ကြိတ်လား လောက်လုပ်တယ်။ လူတစ်ယောက်က ထိုးလိုက်တဲ့ဥစ္စာ ဆုံးသွား တယ်။ ဘယ်သူတရားခံလဲလို့ဆိုရင် အဲဒီသေအောင် ထိုးလိုက်တဲ့ သူဟာ “အမှုသည်” တရားခံပဲ။

အဲဒီလိုပဲ၊ စိတ် စေတသိက်တွေက အာရုံတစ်ခုကိုယူတဲ့အခါ မှာ ဖဿ စသည်တို့က သိပ်ပြီး မထိရောက်ဘူး။ စေတနာကတော့ သိပ်ပြီးတော့ ထိရောက်တာပဲ။ ဒါကြောင့် စေတနာကို ‘အမှုသည်’ ‘လက်သည်’ ‘ကမ္မ’ ‘ကံ’လို့ သတ်မှတ်တယ်။ ဒီတော့ ဘုန်းကြီးထပ် ပြောမယ်နော်၊ စေတနာတိုင်းကို ကံခေါ်သလားဆိုတော့ လှုံ့ဆော်နိုင် လောက်အောင်သတ္တိထက်တဲ့ စေတနာကိုသာ ကံခေါ်တယ်။ အိပ်ပျော် နေတုန်းမှာ စေတနာတွေ ဖြစ်တယ်။ ကံ မခေါ်ဘူး။ မျက်စိနဲ့မြင်ခိုက် နားနဲ့ကြားခိုက် လျှာနဲ့အရသာကိုခံယူခိုက်စသည်တို့မှာ စေတနာ ပါတယ်။ ကံမခေါ်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ လှုံ့ဆော်တဲ့သတ္တိ မရှိလို့။

အဲဒီတော့ ကံလို့ခေါ်ရတဲ့ဥစ္စာ၊ ကုသိုလ်နေရာမှာဆိုရင် ဒါနပြု တယ်၊ မြိန်မြိန်ယှက်ယှက်ပြုတယ်၊ အားရပါးရပြုတယ်။ သီလ ဆောက် တည်တယ်။ ကိုယ့်သီလလေး မကျိုးမပျောက် မပေါက်မပျက်အောင် ထိန်း။ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများနေတယ်၊ အာရုံစင်အောင်လို့ ကြိတ် ကြိတ်နယ်နယ် ကြိုးစားပြီး ပွားများနေတယ်။ အဲဒီအခါမှာ စေတနာ တွေ လှုံ့ဆော်မှု ပါနေတယ်။

ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ပြုနေတဲ့ဥစ္စာ၊ ပန်းကန်ဆေးစရာဆိုလည်း သူက ဆေးတယ်။ ချက်စရာပြုတ်စရာရှိတော့လည်း သူက ချက်ပြုတ် ပေးလို့၊ ပြင်စရာဆင်စရာရှိတော့လည်း သူက ပြင်ဆင်ပေးလို့၊ စိတ်က အင်မတန် စေတနာထက်သန်စွာနဲ့ ဝေယျာဝစ္စ ပြုနေတယ်။ အဲဒီစေတနာမှာလည်း ကံဆိုတာ ပါနေတယ်။